

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Anna Rychnovská

Název práce: Psychologie postavy – problém adaptování Tolstého románu Anna Karenina

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA. Markéta Jindřichová Ph.D., externista

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	A
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	D
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	nehodnoceno
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Anna Rychnovská (=AR) si vybrala jako předmět své bakalářské práce téma, které do značné míry přesahuje omezený prostor tohoto typu teoretické studie. Přesto ale ukázala, že dokáže natolik rozsáhlou problematiku zkondenzovat a vyváženě se věnovat všem otázkám, které se rozhodla položit. Cílem její práce je prozkoumat psychologii postav z Tolstého románu Anna Karenina v souvislosti s vybranými filmovými adaptacemi a ukázat na možnosti převodu psychologických pochodů jednotlivých aktérů i funkci vypravěče z textu do audiovizuálního díla. V rámci přenosu látky mezi dvěma sémiologickými kódy (text x film) zúžila své bádání na tři okruhy – situace tvořící dramatickou strukturu, motivy a psychologicky vyhocené

situace. Právě díky tomu pak byla schopna na relativně malém prostoru odpovědět na hlavní otázku své práce: „*Je možné převést psychologii postav do filmu?*“

AR si vybrala náročné téma pramenící především z mnohvrstevnatého románu, který svým narativem, s ohledem na příběh i diskurs, v mnohém předjímá modernistické romány 20. století. Dalším možným úskalím také mohlo být množství filmových adaptací, z nichž každá akcentuje jiné motivy, dějové linie, odlišně zachází s typem vypravěče, fokalizací a jinak přistupuje k převodu literárního textu do audiovizuálního média. AR nicméně dokázala, že je schopná vybrat si z adaptačních postupů jen několik z nich, a těm se pak systematicky věnovat. V tomto ohledu je práce úspěšná a AR prokázala, že umí samostatně a osobitě uvažovat o látce, která byla v minulosti zpracována již mnohokrát. Autorka to také sama ve své práci reflektuje: „*Vzhledem k přihlídnutí k povaze práce se nezdá být vhodné rozdělení na striktně teoretickou a praktickou část, jelikož není možné soustředit se pouze na teorii románu bez interpretování některých situací a významů. Zároveň při komparaci filmových děl se nelze řídit teoretickými přístupy.*“ (str. 8) Organický přístup k adaptaci a snaha nevymezovat se pouze teoreticky nebo umělecky je u reflexe adaptačních strategií pro scenáristu velmi důležitý postoj, který umožní mít otevřené oči i v jeho případné adaptační tvorbě.

Nicméně vysokoškolská teoretická práce není jen o prokázání schopnosti kritického uvažování a invenci, ale také o schopnosti založit svůj vlastní rozbor na již existující literatuře a teoriích (např. teorie adaptačních strategií), pracovat s nimi a dodržet požadovanou formální podobu práce. V těchto aspektech ztrácí bakalářská práce své kvality. AR Tolstého román pečlivě přečetla a snažila se jej sama analyzovat. V tomto ohledu by ale prospělo, aby měla lépe nastudovanou literaturu a prameny a pracovala s nimi. To se zde ale neděje a také výběr literatury a pramenů je poněkud chaotický. V opačném případě by se AR vyhnula opakování již řečeného a nesklouzávala k všeobecně přijímané interpretaci Anny Kareniny, což se v některých pasážích děje. Nadto kapitola 2.4. Odlišné přístupy filmových adaptací uvádí AR slovy: „*Z rozborů těchto stěžejních scén můžeme vyvodit různé přístupy jednotlivých adaptací a pochopit tak záměry tvůrců z hlediska celku každého z filmů.*“ (s. 44) Poté ale následuje pouhý výčet vybraných dějových linií, motivů, vizuální stránka filmů nebo jejich stylizace. Úplně zde chybí alespoň nástin adaptačních strategií, které jednotliví filmoví tvůrci volí.

Na závěr bych chtěla ocenit gramatickou úroveň práce a minimum chyb. V dalších odborných pracích bych doporučila omezit kolokviální výrazy (např. sucharství, „brečí se kvůli němu“, nadužívání slova „vcelku“ apod.) Podle mého názoru si AR vybrala velmi zajímavé téma, které by si zasloužilo budoucí hlubší rozpracování.

Otázky k obhajobě:

- 1) Jakými konkrétními kinematografickými prostředky nebo adaptačními strategiemi je možné převést psychologii literárních postav do filmu?
- 2) Podrobněji vysvětlit, co je myšleno termínem „tematické vyznění“ (str. 8)?

- 3) Na jednom z analyzovaných filmů popsat konkrétní adaptační strategie a kinematografické prostředky použité k převodu vybraných pasáží literárního textu do audiovizuálního díla.

Teoretickou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „B“.

Datum: 8. 9. 2021

Podpis: